

Хиротонија Епископа новобрдског г. Илариона, викара Патријарха српског (ФОТО/ВИДЕО)

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 20. новембра 2022. године у заветном спомен-храму Светог Саве на Врачару светом архијерејском Литургијом и свечаним чином хиротоније изабраног и нареченог високодостојног архимандрита Илариона (Лупуловића) у чин Епископа новобрдског, викара Патријарха српског.

Првојерарху Српске Православне Цркве саслуживали су Његово Блаженство Архиепископ охридски и Митрополит скопски г. Јован, Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и Преосвећена господа Епископи: бачки Иринеј, шумадијски Јован, браничевски Игнатије, милешевски Атанасије, рашко-призренски Теодосије, пакрачко-славонски Јован, тимочки Иларион, нишки Арсеније, ваљевски Исихије, захумско-херцеговачки Димитрије, шабачки Јеротеј, стобијски Давид, ремезијански Стефан, мохачки Дамаскин, марчански Сава, хвостански Алексеј и изабрани Епископ новобрдски архимандрит Иларион, изабрани епископ јегарски архимандрит Нектарије, изабрани епископ липљански архимандрит Доситеј, изабрани епископ топлички протосинђел Петар, као и многобројно свештенство и свештеномонаштво из више епархија Српске Православне

Цркве.

Поред многобројног верног народа, светој Литургији молитвено су присуствовале и високе званице из политичког, културног и јавног живота Републике Србије.

На почетку свечаног чина хиротоније изабраног и нареченог Епископа су најстарији архимандрит и протођакон извели кроз царске двери на солеју, где су око Патријарха стајали сабрани архијереји. Том приликом после три привођења, док је у руци држао својеручно написано изложење православне вере, на питање Његове Светости Патријарха Порфирија: „Ради чега си дошао и шта иштеш од наше смерности?“, изабрани и наречени Епископ је одговорио: „Хиротонију архијерејске благодати, Светејши Владико, по сагласности и клирика најсветије Епископије новобрдске“. Затим су изабраног и нареченог Епископа Патријарх и архијереји испитали какву веру он исповеда, на шта је одговорио Никео-цариградским Символом вере и Опширинијим исповедањима вере у којима је изложио догмате Свете Цркве са заветовањима на верност Цркви.

Тада је изабрани и наречени Епископ узео свето Јеванђеље и потписано Исповедање вере и принео их Патријарху, који је исто ставио у Јеванђеље. Патријарх Порфирије је након тог чина предао Јеванђеље изабраном и нареченом Епископу, те су га затим увели у олтар на јужне двери. Одмах затим је почела света архијерејска Литургија, да би, по освештаној богослужбеној пракси, након Трисвете песме, два протопрезвитера извела из ђаконика изабранога за хиротонију и довели га на солеју пред Царске двери, одакле је вођен двојцом архијереја уведен у олтар где је трипут обишао Часну Трпезу. У сваком опходу наречени и изабрани Епископ је целивао Часну Трпезу, док га је сваког пута Патријарх благосиљао Часним крстом. Након тога, архијереји су привели изабраног Епископа пред Часну Трпезу, где му је Патријарх на главу положио крај омофора, а архијереји отворено Јеванђеље. Потом су сви положили руке на њега, док је Патријарх Порфирије читао молитве хиротоније.

По завршетку молитви Патријарх је новохиротонисаног епископа Илариона обукао у сакос и омофор, а затим положио на њега крст, панагију (енколпион) и архијерејску митру свечано узглашавајући: „Аксиос!“ и „Достојан!“, што су сво свештенство и народ у радости отпевали. Потом су новохиротонисаног Епископа Илариона целивали Патријарх Порфирије и архијереји, а он је, потом, по први пут народ благословио трикиријама и дикиријама.

На крају свете архијерејске Литургије Патријарх Порфирије је уручио архијерејски жезал Епископу Илариону.

У архипастирској беседи, Патријарх Порфирије је рекао да када Црква бира епископе то није реч о обичном људском избору. Изволе се Духу Светоме јесте формулација коју користи Црква када врши своје изборе, а и онда када бира некога за епископа. Будући да се изволе Духу Светоме, то јест вољи Божијој, да неко буде изабран за епископа и онда знамо, јер Бог је истина, правда и љубав, да када Црква бира епископа ту нема грешке. Знамо да је Црква заједница, али исто тако, што је још важније, знамо да то није обична заједница, него да је то заједница окупљена око епископа. Не зато што је епископ диван човек, бољи од других, што је безгрешан, него због тога што је епископ икона Христова, што је он на месту и по обличју Христовом. Отуда је Црква света заједница. Црква је Христова, ми смо тело Његово и оно постоји у векове векова. Епископ је као неко на Христовом месту, Његова икона, позван да врши дело Христово. Господ се поистоветио са нама, поистоветио се са човеком ради његовог спасења. Ако је епископ на месту Христовом и он се мора поистоветити са сваким човеком. Да би се епископ поистоветио са сваким човеком, он мора најпре да се поистовети са Христом. Веома је важно да епископ говори језик Христов, а не свој језик.

У надахнутој беседи, Преосвећени Епископ новобрдски Иларион захвалио се путу који га је одвео за брда она, у зелени гај, у најчудесније место на свету. Хвала Светом краљу Стефану Дечанском, домаћину обитељи која је за мене постала гора откровења, место васкрсења и вазнесења, место силаска Светога Духа. У немањићкој лаври, манастиру Високи Дечани срео сам Бога, ја недостојни. Тада сам стекао вечну породицу, оца који ме роди Јеванђељем, тадашњег игумана Дечанског, а садашњег Епископа рашко-призренског г. Теодосија и браћу која су моја утеха и прибежиште, браћу из којих сија тајна монашке схиме. У Дечанима ми се отворио прозор ка предивној галаксији монашких заједница од Јерусалима и Свете Горе, преко Кијева до свете Русије, па све до Северне Америке. Сва путовања су ме опет и опет враћала светој Србији, сазданој од цркава и манастира и свести да су наши родоначелници Свети Симеон и Свети Сава изнад свега Светогорци. Њиховим одласком на Свету Гору, нашем народу је отворен пут ка истинској слободи коју нам је извојевао Господ Христос. Већ тада се певало у срцу, оно што ће народни песник да нам преда као вапај Светог кнеза Лазара косовског – да је

земаљско за малена царство, а небеско увек и довека. Наша свештена историја је кључ за разумевање наше прошлости, садашњости и будућност. Живога Бога усрдно молим да моје ново служење на које ме данас пратите из наше заветне земље у престоницу допринело да Косово и Метохија буду још ближе Београду, те да сви по речима Господа Христа будемо једно. Са псалмопојцем пред свима вама се заветујем - Ако заборавим Косово и Метохију, нека ме заборави десница моја.

th: 0px;

tvhram.rs